

P V I S

1 6 1 8

Conradi Rittershusii Paraphrasis Psalmi XC nuptiis dicitur. II. Berzmani paraphrasis Psalmi 121. 91. 125. 124. III. Berzmani paraphrasis Psalmorum 22. 16. 09. IV. Berzmani paraphrasis Psalmi 08. I. Berzmani Epipemphion Psalmorum 91. 97. VI. Berzmani Psalmi 104. 0. 19. VII. Poletani Paraphrasis Prometei Iona. VIII. Munderphei paraphrasis Iona. IX. M. Iacobi Gregorii Iona. X. Joannis Fabri de Nativitate Christi. XI. M. Theodori de Nativitate Christi. XII. Waltzeri Oda de Redemptionis Opere. XIII. Oritii de Peccatu Christi ad Inferos. XIV. Pomauii Heptas simulane Resurrectionis. XV. Stentorii ubi impudentissimis. XVI. Trautmanni instructio p vero Lutherano. XVII. Bratorii Epistola Germaniae ad Electores. XVIII. Moiti ex Auma ad Christianum Pr. Abbat. XIX. De reb. gestis Johannis Ernesti Pr. Abbat. XX. Henna ab Eichen ad Maunicium Pr. Episc. XXI. Abrahami Cremeri ad Electore Brand. XXII. M. Imbingeri Statulatio in Natalem Rudolphi Principis Anhaltini. XXIII. Moiti in Nuptias Rudolphi Pr. Pr. XXIV. Berzmani Ecloga Rudolphus. XXV. Bromii Nuptiis ratis Rudolphi Pr. XXVI. Wrsini et M. Jeno Nuptiis eiusdem. XXVII. Parentalia Augusto Electori a D. Maiore Sabita.	XXVIII. Epistola Johanni Ernesto Pr. Pr. Anhaltino v Alberto Voite dictus. XXIX. Festschii in obitum Eiusdem Pr. Pr. XXX. Angeli ad Barone de W. Pr. Pr. XXXI. Memoria Damolii Diepholdii. XXXII. Abrahami Cremeri de promotione ad Pr. Pr. XXXIII. Propemptica Fyselio et Cremeri dicta. XXXIV. M. Victori, cum renunciaretq Rector. XXXV. Oda Sapphica in Doctores Honoratus Fyselii A. XXXVI. In Magisterii Honore Joh. Cram. XXXVII. M. Hermannii in honorem Magisterii Copeni. XXXVIII. M. Krotii in Magisterium Haberlandi. XXXIX. In Magisterium Copenii Bethmanni Herdesiani. XL. Christiani Vopleri. XLI. Abrahami Theopoldii. XLII. M. Copenii Gratiani. Tunc in Magisterium. XLIII. De dignitate Consulari Trevesi. XLIV. De dignitate Notariatus Gelami. XLV. Apocryphorum Politicorum sigula. XLVI. Nuptiis Petri a Jena. XLVII. M. Pucneri. XLVIII. M. Richardi. L. Wolfgangi Hanen.

Ec. 11

^{XXXVI}
CARMINA GRATVLATORIA

35

In Honorem

Eruditione, Virtute & pietate Præstantissimi
VIRI, Dn.

IOHANNIS CRAMERI
Serveſtani Anhaltini,

*Cum ipſi in Antiquiſſimâ, & Celeberrimâ, Se-
reniſſimi Principis, FRIDERICI IV. Electoris
Palatini, ad Nicrum Academia, inter VIII.
Philoſophiæ Candidatos. Supremus in Philo-
ſophiâ Gradus Die XX. Menſis Fe-
bruarij, Anno Chriſti 1606.
horâ 8. mat.*

IN PUBLICO PHILOSOPHORUM BRABEU-
TERIO MORE MAIORUM RITE ET LE-
GITIME CONFERRATUR.

*Scripta à Patronis, Fautoribus, Præceptoribus, Popularibus
& Amicis, quorum ſua cuiusq; verſibus nomina ſunt
adſcripta.*

HAIDELBERGAE,
TYPIS Iohannis Lancelloti,
Academia Typographi.

Anno M. DC. VI.

VIRGILIVS.

Stat sua cuiq; dies, breue & irreparable tēpus
Omnibus est vitæ: sed FAMAM extendere factis
Hoc VIRTUTIS opus.

CARMEN GRATULATORIVM

A D

ORNATISSIMUM ET DO-
CTISSIMUM VIRUM DOMINUM JOHAN-
NEM CRAMERUM SERVESTA-
NUM DISCIPULUM SUUM
CARISSIMUM.

ΚΡΑΜΗΡΟΣ γλώττης εἰνός, τέχνησί τε εἰνός,
Ἄντι ἔθεν μελετίων ἄθλα δίχμα φέρει,
Ἄθλα δίχμα θεῶν, φοίβοιό τε δῶρα κλεαινά;
τῷ φύτλιω ὑψοῖς φλέω ρα πόλον δεῖ εἰλέ.
Ἦτορ δαιδαλέως νίκησε Ἰωῶ μελεδῶνας,
Πιερίοιο ὄρχος ὄφρα κάρλινα κίη.
Δῆτά νυ οἶα πρέπη Σεφίης ἐπιδμόνι ἀνδρῶν,
Εὐοδομοὶ σεφάναυ τῆς πυκάσσει τείχας.
Οὐνομα γῶ ξυωετῆς Μῆσαι πῖτλόν τε ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ,
Οὐνομα καὶ πῖτλον δεῖσι κλυτὸν χμεῖ.

ALIVD.

*A*rdua res, pelagus Sophia tranare profundum,
Ac portum studij rite tenere sui.
Ante satas segetes nulli, terramq; subactam,
Agricola victum grata refundit humus.

JOHANNES CALVINUS Philosoph.
& J. U. Doctor, nec non Institutionum
Professor ordinarius.

A 2

Α Λ Λ Ο .

Εὶν ἐπώνυμῃ τὴν Ἐμποῖον, ὅκ ὀλιγῶρος,
Πατείδα γὰρ περιπῶν πρὸς τὰ ρέεθρα Νίηρου
Ὀκ ἀνησόμενον σκευὴ ἵνα ἤλυθες, ἀλλὰ
Ἐμπλήζων διασῆς νεῦ Πινυτοφρεζιώνης.
Τῆς γὰ μιᾶς σεφάνλω κλεινὸν νεῦ δῶκε λύκειον,
Τῆς δ' ἑτέρης ὀπίσθ' ἡ χαρίεσσα Θέμις.
Ὅπῳτε βελομένῳ σοι ἂν ἦ μύθοις τε νόμοις τε
Ἐμπρεπέμεν σεμνάς ἀμφὶ δικαστολίας.

M. SIMON STENIUS Eloquentiæ,
& Historiarum Professor ordinarius.

Α Λ Ι V D .

IN HONOREM M. IOHANNIS
CRAMERI &c.

EST pius ac fidus PRÆCEPTOR dignior auro,
Et Phrygij superat Laomedontis opes.
Namq; juventuti Dux est ad culmina Cynthi,
Ac vitæ morum præuia stella micat.
Arguit hoc liquidò tua iam Doctrina, CRAMERE,
Cultaq; virtutum vita Magistra probat.
Nam tibi BERSMANNUS Musarum nobile Lumen
Typhis in Aonijs cursibus usq; fuit.
Insuper ALBERTUS VOITVS, iam GLORIA Phœbi,
Poela tibi Clario fonte referta tulit.
His Ducibus Sophiæ lustrâsti sedulus hortos,
Et Physicæ rerum progenitricis opes.

Inde

Inde Medusæi celebrat te pompa triumphi,
Atq; MAGISTERII stemma decusq; geris.
Hunc tibi collatum MUSARUM grator Honorem,
Comprecor & classi vela secunda tuæ.
I Decus, i Phœbi felicibus utere fatis,
Sacraq; Pegasei numina fontis ama.
Sic PRÆCEPTORUM vestigia ritè sequeris,
Sic Patriæ, Generi laus eris atq; DEO.

M. ALEXANDER BECKER
*Pastor Haidelbergensis in Aede
D. Petri.*

ALIUD AD EUNDEM.

אל המוסנא

אשר נתן לאדם אלהים
זאת נכון לעולם באנשים
כל אשר חופץ עושה עליו
כמרום כארץ ואבאדון
הוא חושב אכיר עם נדינים
מאשפת ועפר ירום דלים

PHILOSOPHIA DE SEIPSA LOQUITUR,
ET OMNIUM RERUM SCIENTIAM
SIBI VENDICAT.

הפילוסופיא מדבר בערו

כל אשר בשמים אני ידעתי
ואשר בארץ גם אני הגדתי
אי מנה רוח באה והברקים
ונחלים רבים עם אפיקי מים

A 3

מרוצה השמש וכל כוכבי אור
 אשר שמ אלהים לדוץ בדור ודור
 מדוע ברך שלג קטור סערה
 העבים ומטר גופל על אדמת
 כל אלה מלמד אני לבני אדם
 והמבקשי פני בעלם
 חמה יהיו חכמתו חכמים
 ובדרכיהם מבינים ומשכילים
 סודו אלו כי דעת קדשם לי
 אשרי ושוב לו שחפץ במצותי
 יגור בדור צדיקים עושה רצוני
 בערים מאד בעם משנאי :

M. JOHANNES BALTHASAR BAUMBACH,
 Neostadio-Palatinus, Hebrææ linguæ Professor,
 & tunc temporis PROMOTOR.

ALIUD.

M. GEORGII WENDELINI KLAF-
 SCHENKELII, CONTUBERNII REGENTIS.

Hæc est illa dies, quâ præmia digna laborum
 Exanimatorum, JANE CRAMERE, refers:
 Nempe MAGISTRALÈM, veterum de more, coronam;
 Quâ cingit frontem doctus Apollo tuam.
 Vt fuit ante labor durus: sic præmia grata,
 Sic dulcis fructus, sic quoque suavis honor.
 Sunt faciles Musæ: ast degunt in montibus altis,
 Nec planus trames, sed salebrosa via est.
 Hæc calcata tibi fuit & superata, CRAMERE,
 Nunc vitam in sacri vertice montis agis.
 Macte novo titulo: atq; olim maiora capesse
 Præmia, quæ sancti IVRIS agellus habet.

ALIUD

ALIVD AD EVNDEM.

QUID juvat, interdum si sint exordia clara:
Ultima cūm frigent, cūm mediumq; repet.
Navita si Pontum noctesq; diesq; pererret;
Nec vehat ad portus aut loca tuta ratem;
Ecquid erit tandem precij pro talibus ausis?
Præmia præteriti nulla laboris erunt.
Anne, CRAMERE, tibi terrâq; mariq; procellis
Jactato varijs, Musæ brabea dabit?
Quod tibi principium? qui finis? quæ tibi meta?
Quod medium studijs? anne probata satis?
Patria principium: medium, finemq; dederunt
Musæ Neccarides: cuncta probata satis.
Cum fugiunt alij, jactataq; vela relinquunt:
Nec pudet hos Phœbi deseruisse ratem:
Tu remanes constans, retrahunt te incommoda nulla:
Tu prendis portum feruidiore manu.
Tu forti pede, tu duro superare LABORE
Aonij aggredieris dium Heliconæ jugi.
Omnia cum facias, cupidis conatibus adsis;
Dicam, quæ tanti causa laboris erit.
Ecce dies venit, votis tibi sæpe petitus;
Exijt adversâ quo tua navis aquâ:
Navis, in immenso studiorum flumine vecta:
Nec non Calliope fonte rigata tuo:
Nunc tibi Nicrinæ decernunt præmia Musæ,
Præmia, sat meritis digna, CRAMERE, tuis.
Hæc tibi virtutum stimulus, calcarq; fuerunt:
Hæc Labor, hæc Virtus, hæc meruit Pietas,
His igitur felix, hac lauro vivito dignus.
Omnia iam bona sunt: vltima nam bona sunt.

M. CHRISTMAN: RÖSLER, *Crucenacensis*
Pal. Illustris Collegij Casimiriani Regens.

AD ORNATISSIMUM VIRUM DN.
JOHANNEM CRAMERUM, CUM
IPSE SUMMA IN PHILOSOPHIA LAU-
REA coronaretur Heidelbergæ

ἀντίθεμα.

*EnThemine, servas sacra Iura, est Annulus
Honos.*

Hoc est:

IOHANNES CRAMERUS SEROVESTANUS
ANHALTINUS

ALLUSIO.

Est Decus, à Claris Genitoribus ordine longo
Deduxisse genus cum pietate probâ.
Est Decus, hoc si quis Clarum genus arte metipse
Condecorâsse cupit cum probitate piâ.
Hoc CRAMERE tibi (Magnum) concessit utrumq.,
Qui regit & Cælum quicquid & Orbis habet.
Hinc tibi certatim tribuunt sua dona Camæna,
Et laurus fertum doctus Apollo sue.
EN THEMINE, & Charites, (Maus) Cypriâq., potentem,
Servo gratantes talia fausta suo.
Munera portantes sua plenis leta canistris,
Ausibus his que sunt premia digna tuis.
Atq., probus quando SERVAS SACRA JURA Themistos,
EST & HONOS quem fert ANNULUS iste tuus.
Et Charites, que (Maximum) habent tibi dona repôsta,
Quò sis nempe Viris gratus ubiq., dabunt.
Ergò Cypripotens tandem fallétne ministrum?
Non reor; at quod erit faxit & ipsa suum.

Sed

*Sed precor ipse, suo, haec faciat, qui cuncta gubernat
 Numina caelipotens, Marte, minora DEUS.*

ALIUD EIUSDEM.

לך יוחנן	בעת הזה	הנה
אשר טוב גנן	גבוי גדול	נאור
אדונך עליון	והזהה	חנון
בקול כל-לשון:	לך להיות	לתת
קרואים מקרה	גדולהה	על-כן
עטרת הקרה:	כבודע את-	בתון
דך על-מנות	בתו כמא-	בכון
לך על לנשות:	אשר נתן	בונה
עלילותיהם	למען ב-	אתך
עלום בפניהם	עשיהם פו-	ובמ-
וער מתנה	תכונה עד-	יגש
לאל בתחנה:	כתבל-זה	טובה
קשו חאלה	חרצות כ-	גמ-כ-
דלותו מלא:	בקושט ווכלו	מהם
שכל עליונו	אפלתה	שיש
אשר הבואו:	וההוה	אדם
מאר יוחנן	בשמחה טוב	דונה
ואדיר אתנן:	עבור קדוש	זהב-
לעולם ימים	וחוה טוב	דקד
אלהים תמום:	אשר יתן	כחק

Hoc est ad Sensum Hendecasyllabis expressum:

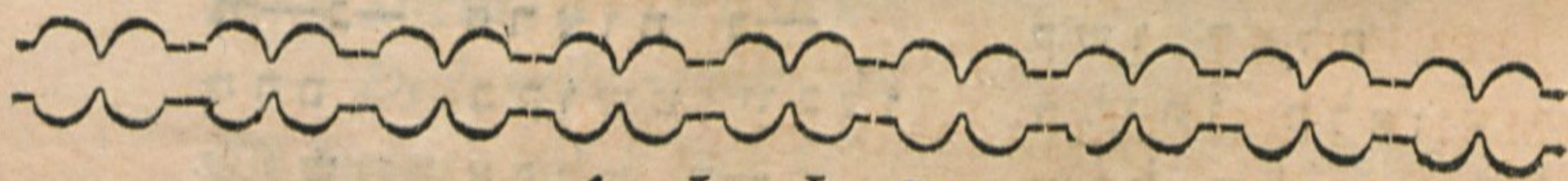
Hoc nunc ecce die tibi IOHANNES
 Illuxit honor optimè repòstus
 Ihovâ gratuito DEO prealto
 Ad dandum tibi, sis ut ore in omni.
 Hinc turba ergò frequens virum politum

B

Decrevit dare publicè coronam,
Signum forte Tui Ingent, Minag, in
Usuram tibi quam DEUS locavit.
Ut tecum, bona, cogitatione
Et factò facientibus, pro ocellis
Accedat Sapiencia; ut brabeion
In mundo hocce bonum in DEI timore.
Et quarant modò diligenter illa,
Queis verè poterunt domare malum,
Quod mentis mala cecitas super nos
Nostrum traxit Adæ atq; Evæ parentum.
Ergo latus habe optimè ò IOHANNES
Prestans eximiumq; ob hocce donum.
Gaude, & vive, dies tuos benè omnes,
Decreto dabit ut DEUS, statutos.

M. Bartholomæus Schröterus
Coswigijs Anhaltinus.

A L I V D.

Ferociorem ceu Jovis alitem,
Ceu milvius aut accipitres agit
Cupido & ardos in volucrum
Agmen inerme minutiorum:
Sic Barbarorum non sine Erinnyos
Terrore sævæ turma satellitum
Desævit, horrendamque lectæ
Perniciem meditatur oræ,
Delere avitas funditùs expetit
Artes, & omni per mare Creticum
Portare Coro vi laborat
Prò dolor, iausa virum probata.

AA

Ast quàm potenter dia potentia
Periculosa hoc plenum opus aleæ
Rescindit! ut serventur artes
 Ingenuæ, ingenijque dotes.
Hinc, Marte pulso finibus artium,
Lycea crescunt, præmia frontium
 Clarâ probatos arte, claros
 Passibus assiduis sequuntur.
Nobis idipsum sæpius obtigit
Videre: Pindi dum pater agmine
 Phœbus Sororum cum sereno
 Distribuenda redit brabeia
Brabeia dignis digna laboribus,
Brabeia cedro digna notarier:
 Ac livido à plebis susurro
 Liberata tuta per omne sæculum.
Hæc læta lætus præmia frontium
CRAMERE, lætis parta laboribus,
 De frunde festâ sume, passim
 Diuidiâ, invidiâ exulante.
Næ te Vacunæ traxit ad improbas
Nunquam protervæ desidias manus,
 Nec diva Cypri te tuosque
 Prævaluit remorari honores
Quippi duorum perdius excubans
Pernoxque contra vim hostium Apollinis,
 Amoris ocijque, vinctus
 Timpora victor abis triumphans.
Exultat Euterpe & patrij lares,
SERVESTA VESTA gaudet & incluta,
 Quin discupitum est ac voluptas
 Hosce videre tuos honores.

En! inter omnes primus & ultimus
Noster VOITUS ductor amabilis
Doctorque Musarum piarum,
Latitiæ nova signa promer.
Vinctus Corona Thespiadum nova,
Novam Themistæ lætus adi scholam,
Quo tūre dite ac plenâ acerrâ
Ingenij patriam salutes.

M. CYRIACUS HERDESIANUS
I. V. Stud.

A L I V D.

Noster amor versus à me, CRAMERE, requirit;
In versu videor nil nisi verba loqui.
Pro verbis animum, pro versu porrigo dextram;
Et Pylîj vincas secula longaprecor;
Vt decus esse queas Patria Spesq; ampla tuorum.
Nomine cresce tuo, crescito laude tua.

GEORGIVS LVDOICVS Pfeffers fac.
Musis & Appolline nullo.

A MONSIEUR IEHAN CRAMER.
SONNET.

LE soldat desiroux d'obtenir la victoire
Hardy ne doute rien: terrasse diligent
Les forces & l'effort de l'ennemi puissant:
Le tout pour emporter de quelque prix lagloire.

Mon

Mon Cramer, suis aussi le chemin non frayable
Que par ceux que le ciel liberal veut benir
Esperant qu'en bref temps Dieu te fera tenir
Entre les bons esprits quelque rang honorable.

Aussi ces grands travaux n'ont en rien amoindri
Ce tien courage haut, que tu n'ayes franchi
Les espines, rochers, le sommet de Parnasse.

L'esperance du prix qu'a present t'est donné
A eu & a bon droit en toy tant d'efficace
Que tu as diligent tout labeur surmonté.

Autre.

Pour vray ce Dieu bening, qui va guidant ton aile
D'un vol hardy te fait aspirer ainsi haut
Puis que tous ces labeurs ce monde de travaux
N'ont en rien arresté ceste vistesse isnelle

Parmi tant de sentiers qui fleuris se vont rendre
Sur le mont ou Phœbus guerdonne les beaux vers
De l'honneur immortel des lauriers tousiours verts
Sage tu sçais eslire celuy qu'il conuient prendre

Recoy donc mon Cramer, recoy ioyeusement
En ce lieu ou Phœbus demeure president
De ces merites tiens la deue recompense

Et permets moy de tant que ie ne soy exclus
Du nombre de ceux là qui chantent tes vertus
Puis que telle est vers toy ma volonté immense:

BERNARD CONTAL
Estudiant en Theologie.

O D E

In Honorem Florentissimorum

& omni eruditionis genere Præstantif-
simorum Juvenum

Dn. IOANN. CASIMIRI IORDAN. Dn. ANDR. BECKERI.
Dn. IOANNIS CRAMERI. Dn. BERN. FRENCELII.

Amorum suorum singularium.

STROPHE I.

A Des magne LINI Pater,
Ore floridulo qui
Nittidior ligustro
Tyriog₃ rubentior ostro
Perpetem colis tener,
Ceu puella, juventam.
Ingere huc trientibus
Pegasei liquidas
Scaturientis amnis undas,
Vt humectus adfatim
Entheo furore rapter.
Attamen haud MÆNADUM
Thiasus uti fremis,
Eve io boantium,
Quibus pampini geritur ha-
sta; Sed qualiter Melodus in HEBRO
Nivali Odrysius lyram increpat.

ANTISTROPHE I.

Meis Lesbia barbitos
Tenditur sociennis,
Quibus amans oliva
DEA pacifera quatienti
Prætulit manu facem
Præviã ad penetrãle
Atticag₃ Martiag₃
Intimum SOPHIÆ,
Et Artium dedit MAGISTRIS
Bonarum Vocariet:
Jam silentium nec ipse
SIGALION imperet
Phariu³ mihi, notans
Muta pollice oscula,
Meum quin fides mea canat (item
BECERUM atq₃ IORDANEM, canat
CRA-

CRAMERF te, et Amice FRENCELI.

EPODOS I.

Adorea fuit per arma
Violenta ACHILLI (nato;
Reperita, Matre GLAUCOPIDE
Gemini etiam LACONES, sui unico
Licet fuerint pileati ab ovo,
Tamen versat hic ære cruda tegmina
Efferta bonum; Superbit hic
Sublimis arduo
Invectus equo; sed
Clarat palastra lubrico.
Madentem oleo PHEGEA:
LYCUM silvicultrix neq; flammeo
Cerva pede antevertet.

STROPHE 2.

Ut autem reliquas Poli
Stellulas face vincit
TRIVIA noctilucâ,
Neq; se vel aquosus ORION
Aureoque baltheo
Et decorum obryxi
Ense fulgurantibus
Illito maculis,
Nec audet anteferre sese
Flagellare lactea
Colla, divagans per armos,
Quæ BERENICES fuit,
Solita coma; dein
Consecrata CYPRI
Sacelli tholo Venerei
Pependit: Valente corpore ita vos
Vigor magis venustat ingenit.

ANTISTROPHE 2.

Proin MÆONIDÆ tubam
PINDARVMq; ruentem
RHODANI ut unda conflux

ARARIS celeri incita cursu
Fere et & rapit simul
Tarda flumina secum,
Tandem adulterat fretum
THUSCIÆ undisonum,
Meremini: Sed hosce dudum
Premit ferreus sopor,
Nec frui licet cupitis.
Si tamen & mentiens
Hominum opera levis
Clona mimice sequi,
Nec aliquando non bene potest,
Ego PINDARUM haud sequar modo?
Ineptia ferar esse Simia. (licet)

EPODOS 2.

Sed ut neq; toreuma celi,
Operose MENTOR,
Tui, tabella nec poscit APPELLIS
Sibi blateronē ineptum & loquaculū,
Suis, precium qui addidisse, nugis
Velut mercibus; Ut Falerna deniq;
Certantia fusca, purpura, &
Veiente plurimum
Pralata rubello
Non pendulam sibi expetunt
Ligari hederam: Sic quoq;
Sibi sufficit, nullibi quaeritans
Gloria vestra vatem.

STROPHE 3.

Sat hoc ingenium teres
Et tot artibus ista
Madida corda produnt,
Taciturnâ silentia clamant;
Nam insepulta permanes
Nobilissima virtus,
Nec tenebrionum amat
More se occulere,

Sed

Sed ipsa se optat anteire
Equi more **T H E S S A L I**;
Ille Olympico recurrens
Carcere vestigio
Celeripede volat
Ocior Cydonijs
Sagittis: Ita & facite vos
Nec obstaculi ullius patimini
Recellier ad obicem uspiam.

ANTISTROPHE 3.

Dehinc pluribus utiles
Fite, vindiciisque
Decus honosque vestris
S O P H I A E emicet. Hac ratione
Vos in ora non minus
Posterum venietis
Quam ipse **H O M E R U S H E C T O R E**
Cumque **A C H I L L E** suo;
Perennioraque assuerunt.
Ea esse are **N o r i c o**,
Et mage æviterna saxi
Oebaly frigore,

Opera; Quis igitur
Præ hisce Crasias opes
Freti baculasve rubei
Latret? **M E R C U R I** saliva mihi cun-
—cta plumbea selibra vix erit.

E P O D O S 3.

Caduca **I O V I S** æstuosi
Monimenta cedant,
R H O D O Sq; iactet ingentia nusquam
Capita tagentis excelsa sidera
Colossi: Abeant, deni manusq; victa;
Ibus vividiora vestra nomina
Nullis abolerier sciunt
Ætatibus. Etenim
Quisquis bene **M U S I S**
Se addixit, ipse perpetim
Sibi superescit, leves-
que vincet, manens terq; quaterq; &
Bucera secla, cervos. (uls.

PHILIPPUS HEINRICUS
Homagius F.

E T E O S T I X O N

Nomen I O H A N N I S C R A M E R I, Annum Menses & Diem
Promotionis continens.

FaX VbI qVinta qVater FebrVI nltet, en | tIbI IVstVs
In PhIlo-honor soplâ Iane KraMere DatUr.

M. BARTH. SCHRÖTERI.

Μόνω τῷ Θεῷ δόξα.

*Id 4212.
8.*

ULB Halle 3
002 391 589

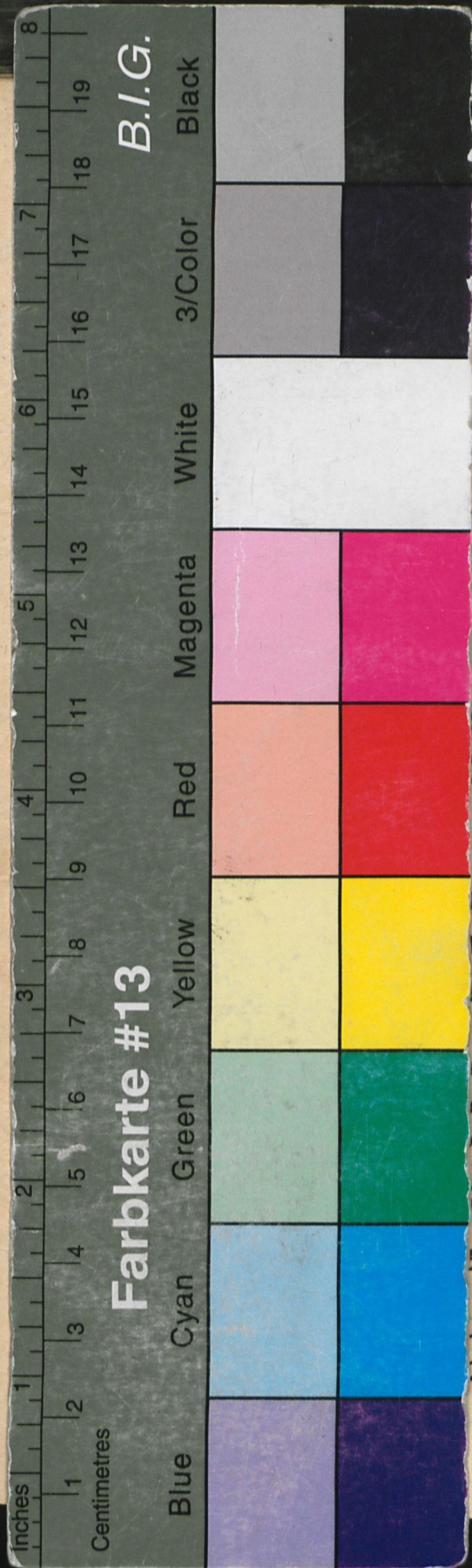

So

Ne
1017

ATV LATORIA

35

orem
pietate Præstantissimi
Dn.

CRAMERI
Anhaltini,

nâ, & Celeberrimâ, Se-
DERICI IV. Electoris
Academiâ, inter VIII.
os. Supremus in Philo-
XX. Mensis Fe-
Christi 1606.
mat.

OPHORUM BRABEU-
RUM RITE ET LE-
FERRETUR.

, Præceptoribus, Popularibus
usq; versibus nomina sunt
ta.

BERGAE,
is Lancelloti,
ypographi.

DC. VI.